

**JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
Zdravotně sociální fakulta**

**ZÁKLADY PROFESNÍ TĚLESNÉ,
TAKTICKÉ A STŘELECKÉ PŘÍPRAVY**

*doplňkové texty pro posluchače kombinované formy studia
studijního programu „Ochrana obyvatelstva“*

studijního oboru „Civilní nouzová připravenost“

ČESKÉ BUDĚJOVICE 2007

Klíčová slova

- Metoda
- Formy
- Výcvik
- Organizace
- Plán
- Síla
- Rychlost
- Vytrvalost
- Obratnost
- Pohyblivost
- Taktika
- Komunikace
- Zárok

ZÁKLADY STŘELECKÉ PŘÍPRAVY

I.

OBSAH, CÍLE A ÚKOLY STŘELECKÉ PŘÍPRAVY V BEZPEČNOSTNÍCH SBORĚCH

Služební střelecká příprava je jednou z hlavních částí služební přípravy vybraných bezpečnostních sborů k plnění úkolů v oboru jejich působnosti. Je zaměřena na získávání a rozvíjení znalostí, praktických dovedností a rozvoj příslušných schopností potřebných pro výkon služby .

Obsahem střelecké přípravy,

je teorie střelby, právní předpisy týkající se ukládání a použití zbraně , suchý nácvik a manipulace s přidělenými zbraněmi, ostré střelby a prověřování znalostí a dovedností příslušníků bezpečnostních sborů v uvedené oblasti.

Cílem střelecké přípravy,

který je stanoven příslušnými resortními předpisy, je zdokonalit základní střelecké dovednosti příslušníků bezpečnostních sborů, především při manipulaci se zbraní a ostrých střelbách; prohloubit jejich znalost o přidělených služebních zbraních a účincích střeliva; upevnit a prohloubit znalosti bezpečnostních zásad při ostrých střelbách i při suchém nácviku střelby, včetně znalosti zákonných norem týkajících se zejména použití zbraně. Cíle výcviku ve střelecké přípravě vyjadřují jednotu obecných a specifických úkolů.

Úkolem střelecké přípravy,

je především příprava příslušníků bezpečnostních sborů na úspěšné zvládnutí výkonu služby v podmínkách služebního zákroku. Těžiště výcviku lze přitom spatřovat především v upevňování těchto schopností a dovedností:

- dokonalé znalosti konstrukce zbraně a manipulace se střelnou zbraní;
- právní posouzení výchozí situace z hlediska možnosti použití zbraně ve smyslu Příslušných právních norem;
- pochopení a určení cíle zákroku;
- stanovení taktického postupu a prostředků nezbytných pro dosažení cíle zákroku.

Výcvik ve střelecké přípravě, prováděný na základě soudobých požadavků kladených na připravenost k plnění služebních úkolů, komplexně postihuje všechny stránky vývoje jedince. Výkonová motivace a především zájem příslušníka bezpečnostního sboru jsou předpokladem účinného formativního působení.

II. ZÁSADY VÝUKY A VÝCVIKU VE STŘELECKÉ PŘÍPRAVĚ

Ve střelecké přípravě jsou uplatňovány základní principy (zásady) oborového vyučování a výcviku, zejména:

- připravit příslušníky na plnění úkolů v podmínkách služebního zákroku;
- názornost;
- posloupnost a systematičnost;
- přiměřenost;
- kolektivní a individuální přístup.

Plnění úkolů v podmínkách služebního zákroku vyžaduje aby ve služební střelecké přípravě byl v průběhu výcviku kladen důraz především na připravenost policistů plnit úkoly v podmínkách služebního zákroku, tedy zpravidla ve dvoučlenné hlídce. Prvořadým úkolem tedy není jen zdokonalit cvičící v teorii střelby a správné manipulaci se zbraní, nýbrž připravit je na eventuální použití zbraně za dodržení všech taktických zásad pro činnost zpravidla dvoučlenné hlídky a v souladu s příslušnými právními předpisy.

Názornost je jedním z nejdůležitějších předpokladů pro zvýšení efektivity výcviku. Napomáhá snadnějšímu pochopení a zvládnutí probírané tematiky a příslušných učebních úkolů. Mezi nejrozšířenější a nejlepší názorné pomůcky pro výcvik ve střelecké přípravě patří zejména modely probíraných zbraní a střeliva, makety, řezy, obrazový a filmový materiál. Výcvikové pomůcky je nutno používat vždy promyšleně a v souladu s ustálenými metodickými postupy.

Posloupnost a systematičnost umožňuje vést cvičící od neznalosti k bezchybnému zvládnutí stanovených učebních úkolů, při minimální spotřebě času, sil a prostředků.

Posloupnost charakterizuje vedení výuky od základních dovedností až po zvládnání složitých modelových situací.

Systematičnost ve střelecké přípravě se projevuje rovnoměrným rozvržením tematiky do jednotlivých celků, na základě konkrétních potřeb v průběhu výcvikového roku.

Přiměřenost vyučování a výcviku odráží potřebu upravit kvalitativní i kvantitativní rozsah stanovených učebních úkolů a tempo jejich předkládání skutečnému stavu a úrovni

připravenosti cvičících. Jednotlivé učební úkoly je podle této zásady vhodné volit tak, aby složitost jejich provedení korespondovala s úrovní vycvičenosti příslušníků.

Kolektivnost a individuální přístup má na zřeteli nutnost sjednocení zájmů celku se zájmy každého cvičícího jednotlivce. V této zásadě lze také mimo jiné spatřovat naplňování principů rozdílného přístupu k jednotlivým cvičícím na základě posouzení jimi dosahovaných výkonů při plnění jednotlivých učebních úkolů.

Uvedené zásady oborového vyučování a výcviku jsou navzájem pevně provázány a tvoří jednotlý celek. Úspěchu v přípravě policistů na plnění úkolů v náročných podmínkách služby lze dosáhnout pouze při zachování plného objemu tohoto komplexu základních didaktických zásad.

III. FORMY, METODY A PROSTŘEDKY VÝCVIKU VE STŘELECKÉ PŘÍPRAVĚ

Služební střelecká příprava je specifický pedagogický proces, jehož rozhodujícím cílem je osvojování vědomostí, poznatků, návyků a dovedností nezbytných pro praktické zvládnutí výkonu služby v podmínkách služebního zákroku.

Tento proces se uskutečňuje prostřednictvím **vyučování a výcviku** tvořících **základní formy oborového vzdělávání**.

Organizační uspořádání služební střelecké přípravy je definováno použitím konkrétních **forem a metod** s jejichž pomocí probíhá výuka a výcvik účelně, logicky a v plném souladu se stanovenými cíli a úkoly.

Tyto formy a metody vycházejí z **oborové didaktiky**, zabývající se studiem zákonitostí a principů vyučování a výcviku v daném oboru a zkoumající nejefektivnější formy a metody vedoucí k naplnění stanovených cílů a úkolů. Obsah, formy a metody služební střelecké přípravy se neustále vyvíjejí a zdokonalují a přímo je ovlivňují stále vzrůstající požadavky na profesionalitu zakročujících policistů. Jsou-li zvolené formy a metody správně využívány, umožňují zvýšit atraktivitu služební střelecké přípravy vytvářením nestandardních modelových situací vyžadujících vysokou míru tvůrčího přístupu a samostatného jednání

cvičících. Výsledkem je pak získání požadovaných vědomostí, návyků a dovedností, použitelných v podmínkách konkrétního služebního zákroku.

- **Vědomosti**
- **Návyky**
- **Dovednosti**

Organizační formy výuky a výcviku

Formální stránku průběhu výuky a výcviku ve služební střelecké přípravě postihují především vhodně zvolené organizační formy tohoto procesu. Jejich výběr je striktně podřízen základním požadavkům, které jsou kladeny na účelnost této přípravy, na její logické uspořádání a soulad se stanovenými cíli a úkoly.

Formy přípravy a jejich obsah nemusí být neměnné. Každá z jednotlivých forem přípravy má svá specifika a využívá určité metody. Formy a metody přípravy jsou pak charakterizovány především:

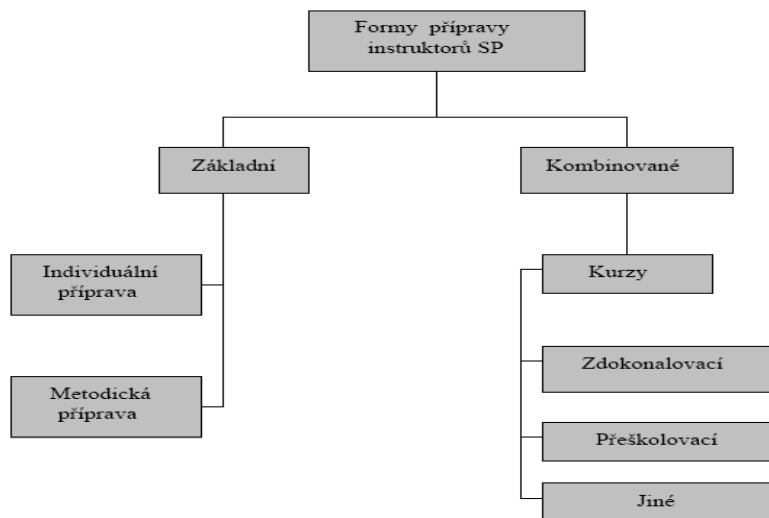
- objektem, na který působí;
- způsobem přípravy a stanovenými úkoly;
- časem a prostorem v nichž jsou prováděny.

Na základě příslušných resortních předpisů se výcvik ve služební přípravě organizuje ve dvou základních úrovních.

Služební přípravu tak lze rozdělit na přípravu **instruktorů služební přípravy** a přípravu **příslušníků**, kteří jsou pro potřeby výcviku zařazeni do několika skupin.

Formy přípravy instruktorů služební přípravy (ISP)

Jednotlivé formy přípravy instruktorů určují organizační uspořádání této přípravy takovým způsobem, aby probíhala vždy se stanoveným účelem, v logickém sledu a v plném souladu se stanovenými cíli a úkoly.

a) Individuální příprava

b) Metodická příprava

c) Kurz

Formy přípravy ostatních příslušníků sboru

Formy přípravy ostatních příslušníků sboru se vztahují k organizaci výcvikového procesu. Služební střelecká příprava zahrnuje základní a následný výcvik.

Základní výcvik ve střelecké přípravě probíhá výhradně v rámci resortního školství. V podmínkách Policie ČR např. při studiu na středních policejních školách a Policejní Akademii ČR, v poslední fázi pak vždy ve Školních policejních střediscích Policie České republiky Správ krajů.

Následný výcvik je organizován v rámci služební střelecké přípravy u útvarů, u nichž jsou příslušníci sboru služebně zařazeni.

Služební střelecká příprava jednotlivce			
Základní výcvik		Následný výcvik	
Teoretická část	Praktická část	Teoretická část	Praktická část

Tab. 1. Formy přípravy

Základní i následný výcvik je složen ze dvou částí, teoretické a praktické. Teoretická část výcviku je prováděna na učebnách, praktická část se provádí ve speciálních výcvikových prostorech a na střelnicích.

Určitým samostatným celkem výukového procesu, který zahrnuje relativně uzavřené části učiva uspořádané v logickém sledu je **vyučovací hodina**. Rozsah a obsah vyučovacích hodin, které jsou v rámci služební přípravy policistů věnovány střelecké přípravě je stanoven předpisem.

S organizačními formami procesu výuky a výcviku ve služební střelecké přípravě jsou neoddělitelně spjaty určité metody, které jsou při výuce a výcviku využívány.

Metody výuky a výcviku

Význam a volba metod výcviku ve služební střelecké přípravě

Efektivnost procesu přípravy příslušníků sboru (včetně instruktorů) ve značné míře závisí na tom, které metody přípravy se používají, jak dokonale jsou ovládnuty a uplatňovány v konkrétních podmínkách služební střelecké přípravy.

Metoda je cílevědomý postup řídicího zaměstnání k dosažení určeného cíle. Jejím úkolem je řešit způsob dosažení stanoveného cíle vědomým působením na oblast dějové stránky výcviku.

Metoda určuje sled a způsob realizace činností, jimiž se dosahuje osvojení potřebných vědomostí, návyků a dovedností, rozvoje poznávacích a profesionálních schopností, morálních a odborných kvalit policistů a jejich fyzické i psychické připravenosti k plnění služebních úkolů.

Volbu metody podmiňuje celá řada faktorů, především výchovně-vzdělávací cíl zaměstnání, obsah přípravy, úroveň vycvičenosti příslušníků sboru, čas vyčleněný na zaměstnání, počet účastníků zaměstnání, stav učební a výcvikové základny a v neposlední řadě úroveň odborně-pedagogické připravenosti instruktora. K dosažení výchovně-vzdělávacích cílů se metody přípravy zpravidla vzájemně kombinují.

Rozdělení jednotlivých metod přípravy

- a) sdělovací metody,
- b) opakovací metody,
- c) zdokonalovací a stmelovací metody
- d) prověřovací a hodnotící metody,

Charakteristika metod výcviku ve služební střelecké přípravě

Sdělovací metody

- Přednáška
- Výklad
- Ukázka
- Instruktaž

Opakovací metody

- Samostatné studium
- Seminář
- Beseda
- Cvičení (návik)

Zdokonalovací a stmelovací metody

- Metodické cvičení
- Průpravné cvičení (PC)
- Cvičení střelb (CS)

Prověřovací a hodnotící metody

- Prověrky

Prostředky vyučování a výcviku

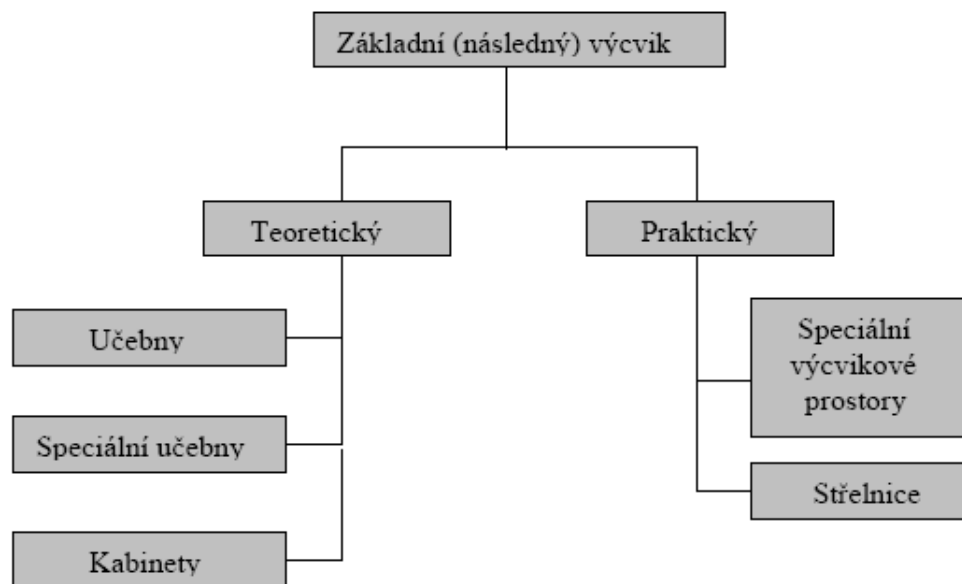
Proces vyučování a výcviku ve služební střelecké přípravě probíhá na základě stanoveného obsahu, zvolených forem a metod v určitých materiálních podmínkách, které jsou velmi důležitým předpokladem jeho efektivnosti a úspěšnosti. Pojmem materiální podmínky vyučování a výcviku lze označit vyučovací a výcvikové prostředky. Jde o všechny upravené prostory, předměty, přístroje, stavební a technická zařízení, které přímo nebo nepřímo ovlivňují kvalitu vyučování a výcviku. Podle významu a místa v procesu přípravy policistů lze tyto prostředky rozdělit do tří základních skupin.

Obr. 3. Vyučovací a výcvikové prostředky

Vyučovací a výcvikové prostory

- učebny
- speciální učebny
- kabinety
- speciální výcvikové prostory
- střelnice

Obr. 4. Vyučovací a výcvikové prostory

Vyučovací a výcvikové pomůcky

- vizuální
- audiovizuální

Didaktická technika

- nepřístrojového typu
- přístrojového typu

III. ORGANIZACE VÝUKY A VÝCVIKU VE STŘELECKÉ PŘÍPRAVĚ

Organizace a zabezpečení ostrých střelb

Provádění ostrých střelb policistů, které upravují zvláštní předpisy, se stanovuje rozkazem příslušného ředitele bezpečnostního sboru. Rozkaz ředitele k provedení ostrých střelb musí obsahovat:

- jmenovité určení funkcionářů, kteří organizují, řídí a zabezpečují ostré střelby;
- datum a místo konání střelb;
- druh zbraně;
- výzbroj a výstroj cvičících;
- způsob přepravy, doba a místo odjezdu;
- v případě potřeby další odkazy.

Rozkaz ředitele může být vydán na delší časové období, nejdéle však na jeden výcvikový rok.

Ostré střelby musí být vždy řádně organizačně, personálně a materiálně připraveny a lze je provádět jen na určených a řádně schválených střelnicích.

K provádění ostrých střelb a zajištění jejich řádného průběhu jsou vždy určováni řídící střelby a lékař (zdravotník) s pohotovostním vozidlem.

V případě nutnosti, v souvislosti s druhem prováděných střeleckých cvičení, charakterem střelnice a počtem střelujících, musí být v rozkazu uvedeni ještě tito další funkcionáři:

- řídící jednotlivých cvičení;
- vedoucí uzavírací stráže;
- zbrojní technik;
- pyrotechnik;
- vedoucí výdejny střeliva a výdejci střeliva;
- vedoucí cílných a cílní;
- pozorovatel.

Je naprosto bezpodmínečně nutné, aby před prováděním průpravných cvičení ve střelbě (dále jen PCS) nebo cvičení střelb (dále jen CS), měl cvičící osvojeny základní znalosti a dovednosti v oblasti nauky o příslušné zbraní, pravidel bezpečné manipulace se zbraní a odstraňování závad, teorie střelby a bezpečnostních zásad při ostrých střelbách.

Bezpečnost při ostrých střelbách se zajišťuje dokonalým organizováním střelb, odpovídající přípravou všech určených funkcionářů, dodržováním příslušných směrnic a dodržováním kázně a osobní zodpovědnosti všech účastníků střelb. Vedoucí funkcionáři nesou plnou odpovědnost za dodržování bezpečnostních opatření svými podřízenými.

PCS a CS organizuje a řídí na základě písemného rozkazu řídící střelby, který postupuje podle písemné přípravy na zaměstnání. Do funkce řídícího střelby je zpravidla určován odborný pracovník zabezpečující služební střeleckou a tělesnou přípravu.

Organizace a řízení prověrek

Prověrky ze služební střelecké přípravy jsou součástí služební přípravy a jejich obsah a kritéria pro jejich hodnocení stanoví interní akty řízení.

Příslušníci sboru jsou povinni absolvovat prověrky jednou ročně. Termíny prověrek včetně opravných termínů jsou vždy součástí výcvikových plánů. Prověrky se konají kdykoliv v průběhu výcvikového roku.

Výstroj a výzbroj účastníků prověrek ze služební střelecké přípravy musí vždy odpovídat výstroji a výzbroji s níž je plněna běžná služební činnost.

Prověrky ze znalostí zákonných ustanovení o použití zbraně a donucovacích prostředků se provádějí formou písemného testu. Obsah testu může být doplněn o ustanovení dalších právních předpisů řešících danou problematiku. Prověrky ze znalostí zákonných ustanovení se konají současně s prověrkami praktickými nebo i samostatně v termínech, které musí být předem určeny.

Pro zabezpečení objektivitu při posuzování testů a zpracování výsledků prověrek se doporučuje stanovit nejméně tříčlennou komisi.

Odpovědnost za provádění výcviku

Všichni příslušníci sboru jsou povinni zúčastňovat se výcviku ve služební střelecké přípravě. Každý z nich je přitom odpovědný za svou osobní připravenost v této oblasti.

Služební funkcionáři odpovídají zejména za organizaci, provádění a hodnocení služební střelecké přípravy, přičemž jsou především povinni:

- vydat rozkaz ke služební střelecké přípravě na každý výcvikový rok v souladu s pokyny odborného pracoviště;
- zabezpečit zpracování prováděcího plánu střelecké přípravy na výcvikový rok a jeho provádění;
- zabezpečit vedení dokumentace o provádění střelecké přípravy, zejména o výsledcích prověrek;
- zabezpečit kvalifikované instruktory a umožnit jim další odbornou přípravu požadovanou pro výkon této funkce;

- kontrolovat a průběžně vyhodnocovat provádění služební střelecké přípravy a přijímat odpovídající opatření.

Kvalifikované vedení výuky a výcviku ve služební střelecké přípravě zabezpečují instruktoři SP s odpovídající odbornou kvalifikací.

IV. PLÁNOVÁNÍ VÝCVIKU VE STŘELECKÉ PŘÍPRAVĚ

Cílem plánování výcviku ve střelecké přípravě je příprava vhodných podmínek pro dlouhodobý rozvoj znalostí, návyků a dovedností příslušníků bezpečnostních sborů a růst jejich profesionality.

Předmětem plánování je tvorba optimálního modelu struktury výcvikového procesu, který je zaměřen k dosažení požadované úrovně připravenosti příslušníků sboru v určitém vymezeném časovém úseku.

Úspěch plánování je vždy závislý na tom, jak se podaří včlenit objektivní zákonitosti do stavby, struktury a obsahu výcvikového procesu. Tento záměr lze uskutečnit pomocí informací, které proces plánování objektivizují. Jsou to informace, objektivně charakterizující dynamiku změn úrovně vycvičenosti příslušníků sboru. Úspěšnost a kvalita plánu se tedy v podstatě hodnotí podle toho, jak se plánovaná opatření projevila ve změnách v připravenosti cvičících na plnění služebních úkolů.

Skutečně účinné výcvikové plány mohou být připraveny jen tehdy, pokud je k dispozici co největší možné množství potřebných informací. Tyto informace lze získat především analýzou a hodnocením předchozího výcviku.

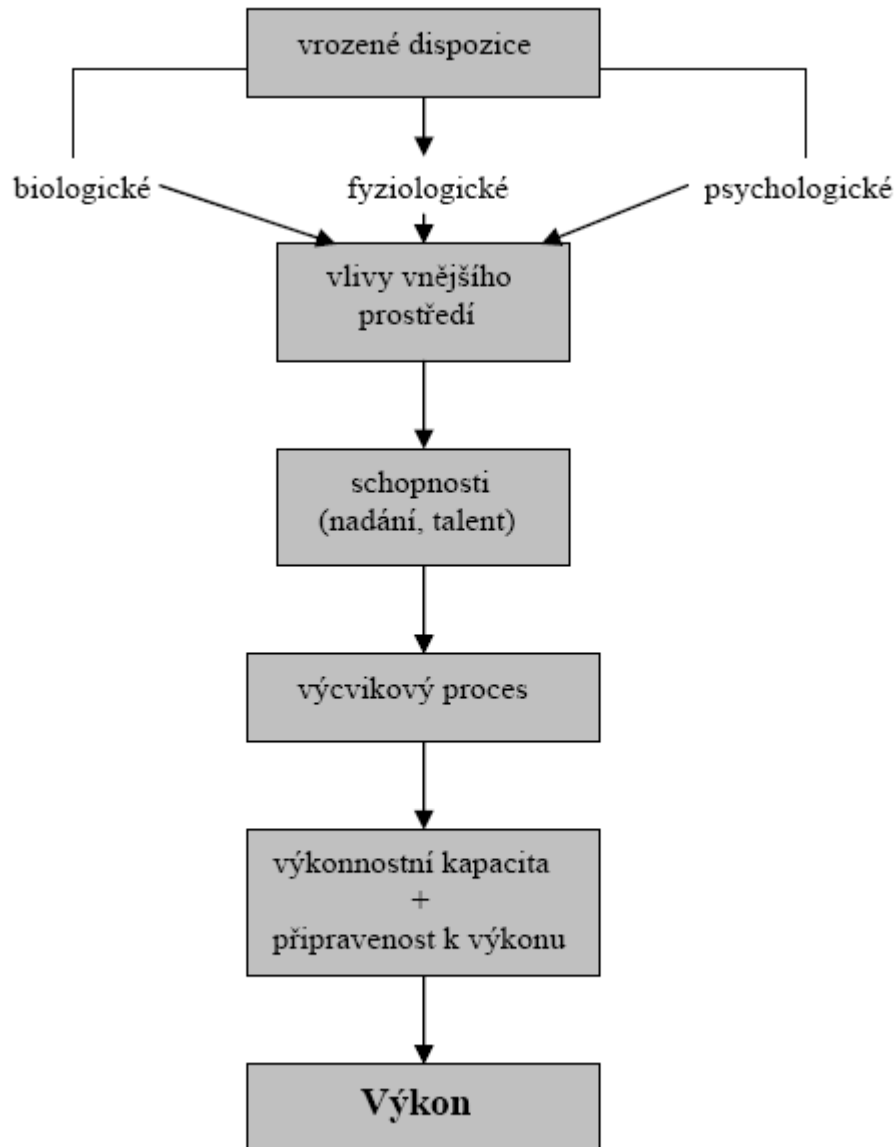
Plánování je tedy velmi komplexní činnost obsahující zejména:

- prognostický výhled výkonnosti příslušníků sboru ve střelecké přípravě;
- charakteristiku všech podmínek včetně sociálních a materiálních, v nichž se bude výcvikový proces uskutečňovat;
- odhad reálných možností dalšího výkonnostního rozvoje cvičících v dané oblasti.

Na základě zhodnocení všech výše uvedených informací je vypracována ucelená koncepce výcviku v níž jsou formulovány konkrétní cíle a úkoly i zásadní způsoby, jimiž se budou realizovat.

Velmi důležitým ukazatelem charakterizujícím dynamiku změn úrovně vycvičenosti je sledování výkonů a výkonnosti jako základní charakteristiky úspěšnosti plnění cílů a úkolů stanovených programem výuky a výcviku ve střelecké přípravě.

- **Výkon**
- **Výkonnost**
- **vrozené dispozice** (vlohy, nadání, talent)
- **vliv prostředí** (materiální podmínky, časové možnosti)
- **vliv výcvikového procesu** (dlouhodobé výcvikové zatížení rozčleněné do etap)
- **výkonnostní předpoklady jedince** (výkonnostní kapacita, připravenost k výkonu)

Obr. 5. Výkon jako výsledek dlouhodobé adaptace

V. **ORGANIZACE A METODIKA STŘELECKÝCH NÁCVIKŮ**

Výcvik ve střelbě z ručních zbraní bude zpravidla organizován metodou střeleckých nácviků. Pro každý střelecký nácvik je přitom vhodné stanovit určitý samostatný cíl a tomu pak podřídít samotnou organizaci i a obsah nácviku. Střelecké nácviky na sebe musí obsahově navazovat, vždy další nácvik v sobě musí zahrnovat zdokonalování již dříve získaných znalostí, návyků a dovedností i nové učební úkoly. Při střeleckých nácvicích je proto zapotřebí uplatnit zásady postupu od jednoduššího ke složitějšímu, tedy postupně zvyšovat náročnost a cvičit všechny potřebné činnosti až do jejich plného zautomatizování.

V rámci střeleckých nácviků se plní:

- průpravná cvičení v činnosti se zbraní;
- průpravná cvičení ve střelbě a cvičení střelb.

K řízení střeleckého nácviku se vždy zpracovává písemná příprava, kterou schvaluje určený nadřízený funkcionář. K řízení pracoviště lze zpracovávat písemnou přípravu nebo metodický list.

Metodické zásady pro řízení pracoviště při průpravném cvičení se zbraní

Cílem průpravného cvičení v činnosti se zbraní je naučit cvičící základní dovednosti jako je zaujetí palebného stanoviště, příprava zbraně ke střelbě, zaujetí správné střelecké polohy, příprava na účinné vedení střelby různými způsoby, zastavení střelby a vybití zbraně. Cvičící musí navíc postupně uplatňovat znalosti z teoretické oblasti střelecké přípravy.

Při průpravných cvičeních s ručními zbraněmi je nutno dodržovat přesné metodické postupy, které musí být zpracovány v souladu se stanovenými cíli výcviku.

Metodické zásady pro řízení pracoviště při průpravném cvičení ve střelbě a při cvičení střelb

Cílem průpravného cvičení ve střelbě *v rámci následného výcviku* je naučit cvičící důsledně uplatňovat dosažené znalosti ze základů a pravidel střelby a naučit e využívat získané návyky a dovednosti v činnosti se zbraní, pro vedení účinné střelby v podmínkách služebního zákroku. Základním požadavkem kladeným na toto cvičení je tedy zdokonalit u příslušníků sboru návyky a dovednosti, které jsou nezbytně nutné při provádění některých úkonů spojených se zásahem do práv a oprávněných zájmů občanů. Jednotlivá průpravná cvičení ve střelbě musí být těmto požadavkům plně přizpůsobena a jejich plnění musí vyžadovat komplexní posouzení příslušné modelové situace, zejména ve smyslu oprávněnosti použití zbraně. Plnění průpravných cvičení ve střelbě a cvičení střelb zvyšuje všestrannou připravenost cvičících na výkon povolání, především v oblasti jejich fyzické zdatnosti a psychické odolnosti. Průpravná cvičení ve střelbě a cvičení střelb z ručních zbraní se konají v průběhu celého výcvikového roku.

Řídící střelby (cvičení)

- a) oznámí učební úkol;
 - b) stručně seznámí s organizací pracoviště, pokud budou cvičící střílet ve směně upřesní každému střílejícímu stanovené místo ve výchozím postavení, palebné čáře, úkol k plnění průpravného cvičení ve střelbě – terč, hlavní směr střelby, směr postupu při střelbě za pohybu, čáru ukončení palby.
 - c) řídí střelbu
 - d) důsledně vyhodnotí každého cvičícího.
- Řídící střelby a řídící cvičení plní dále všechny povinnosti vyplývající z příslušných předpisů, zejména dbá na dodržování podmínek PCS a CS a na dodržování bezpečnostních podmínek.

VI. PŘÍPRAVA ŘÍDÍCÍHO NA ZAMĚŠTNÁNÍ

Základem odpovídající přípravy řídicího na každé zaměstnání je jeho vysoká angažovanost, odborná zdatnost, odpovídající pedagogické znalosti a v neposlední řadě také znalost hlavních cílů a úkolů výchovy a výcviku.

Nezbytnou součástí přípravy řídicího k provádění výuky a výcviku je proto především jeho soustavná péče o vlastní odborný růst a snaha o dokonalé zvládnutí oboru. Pro řídicího zaměstnání je velmi důležité, aby ovládal alespoň základní pedagogické znalosti a vypěstoval si nezbytné metodické návyky. Musí se orientovat ve znalosti předpisů upravující oblast služební střelecké přípravy a jeho praktické znalosti a dovednosti musí být brilantní.

Při přípravě na každé jednotlivé zaměstnání se řídicí vždy seznámí s jeho tématem, ujasní si jeho místo a důležitost v rámci výcvikového procesu, promyslí si v podrobnostech jeho obsah a na základě přijatých závěrů stanoví konkrétní cíl zaměstnání. Vychází přitom z dosavadních zkušeností a poznatků o cvičicích a z kladů i nedostatků předcházejících zaměstnání. Na základě těchto skutečností si řídicí ujasní, které otázky bude vysvětlovat a nacvičovat s cvičícími poprvé a které bude jen opakovat a prohlubovat jejich znalost. Na závěr si ještě upřesní učební otázky plánovaného zaměstnání a prostuduje danou tematiku a příslušná ustanovení předpisů, aby si obnovil a zopakoval vše co bude v plánovaném zaměstnání probírat. V případě, že náplní zaměstnání je praktická činnost, důkladně si ji procvičí, aby ji mohl později přesně a vzorně předvést.

V okamžiku, kdy si řídicí zaměstnání ujasnil obsah a cíle zaměstnání, je nezbytné, aby se seznámil s prostorem, v němž se bude zaměstnání konat. Je to velmi důležité jak pro výcvik v terénu, tak i pro zaměstnání vedené na učebně. Řídicí si musí ověřit možnost provedení jednotlivých učebních otázek, stav výcvikového zařízení, vybavení učebny, stav technických pomůcek apod. Pokud řídicí již zná místo zaměstnání, není pro něho těžké stanovit požadavky na materiální zabezpečení nebo úpravu výcvikového prostoru.

V okamžiku, kdy je řídicímu jasné, co bude cvičit, kde a v jakých podmínkách, promýšlí zpravidla způsob, jakým bude stanovenou látku procvičovat. Přitom řeší otázku nejracionálnějšího, nejúčelnějšího metodického postupu a organizace zaměstnání.

Osobní příprava řídicího na zaměstnání vrcholí zpracováním písemné přípravy . Její obsáhlost závisí na složitosti zaměstnání a na znalostech a zkušenostech řídicího. Vždy však musí splňovat požadavky uvedené již dříve.

Při sestavování obsahu zaměstnání musí řídící znovu uvažovat o tom, jak všechny cvičící účelně zaměstnat, jak dosáhnout jejich aktivity a na které jednotlivce se zaměřit. Dále musí vědět kdy může nejpůsobivěji využít vlastního příkladu a kdy použít například soutěže ke zpestření zaměstnání.

V případě, že řídící střelby bude řídit zaměstnání prostřednictvím řídicích cvičení, včas jim uloží úkoly pro jejich přípravu na zaměstnání. Nejpozději jeden den před vlastním zaměstnáním řídící střelby na základě své písemné přípravy upřesní řídicím cvičením metodický postup pro výcvik těch otázek, které budou osobně řídit. Seznámí je s organizací zaměstnání, s jeho časovým rozvrhem a materiálním zabezpečením. Současně se přesvědčí, jak řídicí cvičení ovládají stanovenou látku.

Postup řídicího při přípravě na zaměstnání do značné míry závisí na jeho znalostech, dovednostech a zkušenostech v provádění výcviku. Pokud řídící dokonale ovládá probíranou látku, zná přesně prostor, ve kterém bude zaměstnání probíhat a možnosti výcvikových zařízení atd., může být proces jeho přípravy zkrácen a některé části tohoto procesu vypuštěny, popř. nahrazeny jen krátkým ujasněním.

VII.

PŘÍPRAVA A ORGANIZACE PRŮPRAVNÝCH CVIČENÍ VE STŘELBĚ Z RUČNÍCH ZBRANÍ

Nedílnou součástí střeleckých nácviků jsou střelby. Provádějí se především formou průpravných cvičení ve střelbě (PCS) nebo cvičení střelb (CS).

Průpravná cvičení nejsou přesně stanovena žádným předpisem. Podmínky pro plnění jednotlivých průpravných cvičení vždy stanovuje řídící střelby (instruktor SP). Vychází přitom z podmínek CS, ke kterým PCS organizuje, dále z konkrétního stavu vycvičenosti příslušníků sboru a podmínek střelnice, času potřebného k plnění PCS a CS, apod.

Cvičení střelb jsou stanovena předpisem. Řídící střelby je však oprávněn vytvořit další střelecká cvičení podle obecných požadavků a zásad uvedených v tomto předpisu a v závislosti na druhu a charakteru služby. Takto vytvořené cvičení pak schvaluje příslušný služební funkcionář.

Příprava a zabezpečení střelb

Příprava k provedení střelb začíná osobní přípravou řídicího střelby (instruktora SP). Řídící si ujasní a promyslí veškeré otázky, které souvisí s přípravou a organizací střelb a zpracuje písemnou přípravu, s následující strukturou:

Titulní strana:

- označení organizační součásti, datum zpracování;
- schvalovací doložka;
- název „Písemná příprava“;
- téma zaměstnání;
- výchovně-vzdělávací cíle zaměstnání;
- učební úkoly a rozpočet času;
- metoda;
- celková doba zaměstnání;
- literatura;
- místo výcviku;
- zpracovatel (funkce, hodnost, jméno a příjmení);

Druhá strana:

- materiální zabezpečení zaměstnání
- organizačně-metodické pokyny

Další strany (průběh výcviku):

- přípravná část
- úvod
- hlavní část
- závěr

Forma a obsah dohovoru o využití střelnice nejsou stanoveny předpisem, zápis o dohovoru zpravidla obsahuje:

- název útvaru, jemuž je střelnice přidělena;
- hodnost, jméno a příjmení řídicího střelby;

- datum a dobu využití střelnice;
- úseky střelnice, které budou využity;
- požadavky na přípravu střelnice;
- hodnosti, jména a příjmení osob, které dohovor provedly.

Za včasnou a kvalitní přípravu střelnice k provedení střelb zodpovídá správce střelnice. Povinností řídicího střelby je zejména zabezpečit postavení terčové situace a její likvidace po střelbách a zabezpečit uzavření střelnice uzavírací stráží pokud to povaha střelnice vyžaduje.

VIII. TEORIE STŘELBY

Základy střelby

a) účel a konstrukce hlavně a náboje

- hlaveň ruční zbraně
- nábojní komora
- drážky a pole
- náboj – střela, nábojnice, zápalka, prachová náplň

b) děj výstřelu

- počáteční rychlost
- zpětný ráz
- chvění hlavně – vibrace
- úhel zdvihu

c) dráha střely a její prvky

- derivace
- bod výstřelu
- úroveň ústí
- osa hlavně

- náměrná
- náměr – elevační úhel
- výstřelná
- úhel zdvihu
- tabulkový bod doletu
- vodorovný dostřel
- vrchol dráhy střely
- výška dráhy střely

d) zamíření a jeho prvky

- přímka mířidel
- záměrný bod
- záměrná
- hlední dálka
- převýšení dráhy střely nad záměrnou

e) rozptyl

- rozptyl drah střel
- svazek drah střel
- obrazec rozptylu
- střední bod zásahu

Nauka o zbraní

- a) charakteristika
- b) technicko taktická data
- c) hlavní části
- d) bojové použití
- e) odstraňování závad
- f) rozebrání a složení zbraně

IX. MANIPULACE SE ZBRANÍ

Nošení zbraně

- a) druhy pouzder
 - opasková pouzdra

- podpažní pouzdra
- stehenní pouzdra
- speciální pouzdra

b) umístění pouzdra na těle

- dle druhu a typu zbraně
- dle charakteru služby
- dle individuálních požadavků

c) umístění rezervního zásobníku

- pro pistoli
- pro revolver

Držení zbraně

- a) držení zbraně jednoruč
- b) držení zbraně obouruč
- c) zásady správného držení zbraně
- d) chyby při držení zbraně

Střelecký postoj

- a) čelní postoj („A“)
- b) „Weaver“ postoj
- c) kombinace „Chapman/Weaver“ postoj
- d) zásady pro optimální postoj

Vytažení zbraně z pouzdra – závislost na:

- a) druhu pouzdra
- b) stavu zbraně v pouzdře
- c) vzdálenosti od protivníka
- d) konkrétních podmínkách

- dále je důležité

- e) jednotlivé fáze vytažení zbraně z pouzdra
- f) vytažení zbraně z pouzdra v různých střeleckých polohách
- g) chyby při vytažení zbraně z pouzdra

Míření

- a) oko a mířidla
- b) obrazec mířidel
- c) promítnutí obrazce mířidel do záměrného bodu
- d) mířená střelba
- e) bojová střelba

Spouštění

- a) zásady správného spouštění
- b) technika spouštění (u služební zbraně)
- c) chyby při spouštění
- d) technika spouštění při bojové střelbě

Nabíjení a vybíjení zbraně

- a) postup při nabíjení zbraně

- revolver
- pistole

- b) postup při vybíjení zbraně

- revolver
- pistole

- c) technika vypouštění kohoutu v závislosti na typu zbraně

Přebití zbraně

- a) pojem přebití zbraně
- b) bojové přebití
- c) změna polohy při bojovém přebití zbraně
- d) taktické přebití
- e) zásady pro taktické přebití zbraně

Odstraňování závady a poruchy

- a) zásady bezpečné manipulace se zbraní a střelivem při odstraňování závady a poruchy
- b) nejčastější závady a jejich příčiny

- nepodání náboje do nábojní komory
- vadný náboj v nábojní komoře
- vzpříčený náboj
- nevyhozená nábojnice

c) odstraňování jednotlivých závad

X. STŘELECKÉ TECHNIKY

Střelecké polohy

a) poloha vstoje, poloha pohotovostní

b) poloha v kleče

- přímý klek
- vyčkávací klek

c) poloha vsedě

d) poloha vleže

- na břicho
- na zádech

e) návrat do polohy vstoje

f) vytažení zbraně v různých střeleckých polohách

Způsoby střelby různými směry

a) střelba vlevo

- na kratší vzdálenost
- na střední a větší vzdálenost

b) střelba vpravo

- na kratší vzdálenost
- na střední a větší vzdálenost

c) střelba vzad

- na kratší vzdálenost
- na střední a větší vzdálenost

Zásady pro pohyb se zbraní

- a) snížení těžiště
- b) rozložení těžiště v postoji
- c) správné dokončení pohybu
- d) postavení hlavy během pohybu
- e) práce paží během otáčení

Střelba na více cílů

- a) zamíření
- b) přenos zbraně
- c) ustálení zbraně
- d) kontrola zamíření
- e) výstřel

Způsoby střelby s využitím krytu

- a) kryty a úkryty
- b) taktické zásady pro střelbu s využitím krytu
- c) střelba s využitím krytu vstoje

- z čelního postoje
- na stranu silné nebo slabé ruky
- střelba s využitím krytu v kleče

Střelba za snížené viditelnosti

- a) střelba za snížené viditelnosti, bez vlastního zdroje světla

- využití záblesků z protivníkovy zbraně
- využití záblesků z vlastní zbraně
- využití sluchu k určení polohy protivníka

- b) střelba za snížené viditelnosti, s vlastním zdrojem světla

- technika střelby jednoruč – svítilna ve slabé ruce (FBI)
- technika střelby s oporou (R.Chapman)
- technika střelby s oporou (M.Harries)

Střelba na pohyblivý cíl

a) střelba na pohybující se cíl z místa

- varianta doprovodná
- varianta vyčkávací

b) střelba na pohybující se cíl za současného pohybu střelce

- pohyb střelce a cíle
- zamíření na cíl

Střelba v pohybu vpřed, vzad a stranou

a) střelba v pohybu vpřed

- chůze
- držení zbraně
- zamíření
- spouštění

b) střelba v pohybu vzad

- ústup do známého a neznámého prostoru
- držení zbraně
- zamíření
- spouštění

c) střelba v pohybu stranou

- chůze
- držení zbraně
- zamíření
- spouštění

Bezpečnostní opatření při střelbě z ručních zbraní

a) prohlídky zbraní

b) resortní bezpečnostní normy pro střelbu z ručních zbraní

c) obecně závazné bezpečnostní normy pro střelbu z ručních zbraní

d) použití zbraně podle trestního zákona

e) oprávněné použití zbraně v souladu s příslušnou právní normou

Samostudium :

DOČKAL, P.: *Metodická příručka - střelecká příprava*

Praha: OTPS MV ČR, 1997.

ŠTOFKO, H. a kolektiv.: *Metodika výcviku ve střelbě z ručních zbraní I.* [Skripta].

Vyškov: VVŠ PV, 2001.

ŠTOFKO, H. a kolektiv.: *Metodika výcviku ve střelbě z ručních zbraní II.* [Skripta].

Vyškov: VVŠ PV, 2001.

Osnovy střelby z ručních zbraní a zbraní bojových vozidel (Vševojsk-4-2). [Předpis].

Praha: Ministerstvo obrany, 1995. 242 s

ŘEHOŘEK, K.: *Základy vojenského výcviku a výchovy.* [Skripta].

Vyškov: VVŠ PV, 1993.

Formy a metody přípravy velitelů, štábů a vojsk taktického stupně (Vševojsk-51-12).

[Předpis]. Praha: Ministerstvo obrany, 1996. 68 s.

Zákon ČNR č.283/1991 Sb. o Policii České republiky ve znění pozdějších změn a doplňků.

Kontrolní otázky:

1. Obsah, cíle a úkoly střelecké přípravy
2. Zásady výuky a výcviku ve střelecké přípravě
3. Formy, metody a prostředky výcviku ve střelecké přípravě
4. Organizace výuky a výcviku ve střelecké přípravě
5. Plánování výuky a výcviku ve střelecké přípravě
6. Organizace a metodika střeleckých nácviků
7. Příprava řídicího na zaměstnání ve střelecké přípravě
8. Příprava a organizace průpravných cvičení ve střelecké přípravě
9. Teorie střelby
10. Manipulace se zbraní
11. Střelecké techniky

ZÁKLADY KONDIČNÍ PŘÍPRAVY

I.

CÍLE A OBSAH KONDIČNÍ PŘÍPRAVY V BEZPEČNOSTNÍCH SBORECH

Význam a cíle kondiční přípravy ve výcviku příslušníků bezpečnostních sborů

- a) význam kondiční přípravy jako prostředku k rozvoji schopností, získání a prohloubení požadovaných dovedností
- b) udržení úrovně požadovaných schopností a dovedností, dobrého zdravotního stavu a získání pocitu sebejistoty
- c) spolehlivé zvládnutí úkolů v rámci svěřených kompetencí

Obsah kondiční přípravy

- a) všeobecný rozvoj některých pohybových schopností

- síly
- vytrvalosti
- pohyblivosti
- obratnosti

- b) všeobecný a speciální rozvoj pohybových schopností a jejich specifických projevů potřebných pro kvalitní výkon služby

- síla
 - síla obecná
 - síla výbušná
 - síla maximální
- rychlost
 - rychlost reakce
 - rychlost jednotlivého pohybu
 - rychlost komplexního pohybového projevu
- vytrvalost
 - obecná vytrvalost
 - vytrvalost středně a krátkodobá

- vytrvalost silová
- vytrvalost rychlostní

- obratnost
 - všeobecná
 - speciální

- pohyblivost

Zásady pro řízení kondiční přípravy

- a) zásada celoročního zatížení
- b) zásada systémovosti
- c) zásada postupného zvyšování zatížení

- zvyšování objemu zatížení

- počet tréninků
- počet opakování jednotlivých cviků
- počet sérií cvičení
- počet cvičení v tréninkové jednotce

- zvyšování intenzity zátěže

- doplňková zátěž
- zvyšování rychlosti pohybu

II. ROZVOJ SÍLY

Všeobecná - kondiční síla - obecné pojmy

Prostředky rozvoje všeobecné – kondiční síly

- a) cvičení na nářadí
- b) úpolová cvičení a hry
- c) izolované posilovací cviky zaměřené na konkrétní svalové skupiny

Zásady kruhového tréninku

- a) cviky s plným rozsahem pohybu
- b) střídavé zatěžování svalových skupin v určeném pořadí
- c) volba počtu stanovišť
- d) počet okruhů
- e) volba škály cviků a jejich variant
- f) počet opakování cviků a doba odpočinku
- g) doplňková zátěž
- h) prověrka efektivity cvičení

Maximální síla - obecné pojmy

Prostředky rozvoje maximální síly

- a) celková cvičení
- b) dílčí cvičení

Zásady tréninku maximální síly

- a) cvičení provádět vždy v plném rozsahu pohybu
- b) řádné rozcvičení před zahájením posilování
- c) počet opakování a zátěž zvyšovat postupně
- d) zařazení relaxačních a protahovacích cviků
- e) lehké posilovací cvičení mezi jednotlivými sériemi
- f) regenerace

Základní metody rozvoje maximální síly

- a) metoda maximálních úsilí
- b) metoda opakovaných úsilí

Výbušná síla - obecné pojmy

Prostředky rozvoje výbušné síly

- a) odrazová cvičení
- b) odhody, výrazy, údery
- c) cvičení maximální síly s doplňkovou zátěží

Zásady pro výbušné posilování

Tyto zásady jsou v podstatě velmi podobné jako u tréninku maximální síly

Základní metoda rozvoje výbušné síly

Metoda intervalová intenzivní

III. ROZVOJ RYCHLOSTI

Rychlost - obecné pojmy

- Rychlost reakce
- Rychlost jednotlivého pohybu
- Rychlost komplexního pohybového projevu

Prostředky všeobecného rozvoje rychlosti

- a) reakční cvičení
- b) sportovní hry
- c) krátké sprinty
- d) zdolávání překážkové dráhy z časovým omezením

Základní metody rozvoje všeobecné rychlosti

Metoda opakování pro rozvoj rychlosti

Zásady rychlostního tréninku

- a) důkladné rozcvičení
- b) psychická připravenost
- c) připravenost organismu
- d) okamžitá zpětná vazba

IV. ROZVOJ VYTRVALOSTI

Vytrvalost - obecné pojmy

Prostředky rozvoje vytrvalosti

Souvislé zatížení

- a) běh
- b) chůze
- c) jízda na kole
- d) plavání
- e) bruslení sportovní hry
- f) běh na lyžích

Intervalové zatížení (intenzivní, extenzivní)

- a) krátké běžecké úseky
- b) kruhový trénink
- c) výdrž v polohách
- d) úpolové hry a cvičení

V. ROZVOJ POHYBLIVOSTI

Pohyblivost - obecné pojmy

Udržení pohyblivosti

- a) důkladné protahování před zátěží
- b) lehké protahování během tréninku
- c) důkladné protahování po pohybové zátěži

Zásady rozvoje pohyblivosti

- a) rozehrání organismu
- b) bez prudkých pohybů
- c) pravidelné dýchání
- d) plynulé pohyby při protahování
- e) cviky do mezních poloh
- f) opakování cviků

Prostředky rozvoje pohyblivosti

- a) relaxační cvičení
- b) stretching
- c) regenerace

VI. ROZVOJ OBRATNOSTI

Obratnost - obecné pojmy

Prostředky rozvoje obratnosti

- a) prostředky rozvoje všeobecné obratnosti
- b) prostředky rozvoje speciální obratnosti

Základní metody a zásady rozvoje obratnosti

- a) zařazení cvičení rozvíjející obratnost v rámci tréninkové jednotky
- b) větší počet sérií a menší počet opakování
- c) postupné zvyšování složitosti cviků
- d) obměny cvičení
- e) cvičení po zátěži

VII. STAVBA VÝCVIKOVÉ JEDNOTKY

Úvodní část

- a) rozeřtí
- b) protažení hlavních svalových skupin
- c) rozběhání

Hlavní část

Rozvoj jednotlivých pohybových schopností

- a) síla
- b) rychlost
- c) obratnost
- d) vytrvalost
- e) pohyblivost

Rozvoj více pohybových schopností – kombinace

- b) rychlost + síla
- c) obratnost + síla
- d) síla + vytrvalost
- e) obratnost + vytrvalost
- f) rychlost + vytrvalost

Závěrečná část

- a) zklidnění
- b) celkové protažení

Samostudium :

CHOUTKA, M., DOVALIL, J.: Sportovní trénink. Praha: Olympia, 1991

ZEZULA, T.: Metodika kondiční přípravy policistů: Praha 1995

FIRST, R., KRÁL, P.: Metodika kondiční přípravy v sebeobraně

Kontrolní otázky:

1. Zásady pro řízení kondiční přípravy
2. Prostředky rozvoje všeobecné – kondiční síly
3. Prostředky rozvoje maximální síly
4. Zásady tréninku maximální síly
5. Prostředky rozvoje výbušné síly
6. Prostředky všeobecného rozvoje rychlosti
7. Zásady rychlostního tréninku
8. Prostředky rozvoje vytrvalosti
9. Souvislé a intervalové zatížení
10. Zásady rozvoje pohyblivosti
11. Základní metody a zásady rozvoje obratnosti
12. Základní pravidla pro stavbu výcvikové jednotky

ZÁKLADY TAKTICKÉ PŘÍPRAVY

I.

VYUŽITÍ TEORETICKÝCH ZNALOSTÍ A PRAKTICKÝCH DOVEDNOSTÍ PŘI ŘEŠENÍ REÁLNĚ NEBEZPEČNÝCH SITUACÍ

Faktory ovlivňující střetnutí s protivníkem

- a) **Vzdálenosti**
- b) **Čas – denní doba**
- c) **Místo**
 - **volný prostor v terénu**
 - **prostor uvnitř budov**
- d) **Světlo**
- e) **Útočníci – jejich počet**
- f) **Použité zbraně**
- g) **Psychický stav – činnost napadeného**

II.

ZÁKLADY KOMUNIKAČNÍCH DOVEDNOSTÍ PŘÍSLUŠNÍKŮ BEZPEČNOSTNÍCH SBORŮ

Lidské vnímání

- a) **Fyzická omezení**
 - **Zrak**
 - **Další faktory ovlivňující přesnost vidění**
 - **obecné faktory**
 - **světelné podmínky**
 - **fyzické faktory**
 - **barvy**

- Techniky přizpůsobení zraku ve tmě
- Sluch
 - obecné faktory ovlivňující sluchové vnímání
- Chuť, čich, hmat
 - faktory ovlivňující čichové vnímání
 - faktory ovlivňující hmatové vnímání
 - faktory ovlivňující chuťové vnímání
- Nespolehlivá svědectví

b) Externí faktory

- Intoxikace
- Odrazy světla
- Odraz zvuku
- Vnímání a pozorování v praxi
 - jak se chovat při pozorování
 - okolnosti ovlivňující přesnost vnímání
 - jak zlepšovat pozorování a vnímání
 - metody rozvoje pozorovacích schopností

c) Vnitřní vlivy

- Perspektiva
 - individuální úhel pohledu
 - policejní úhel pohledu
- Konkrétní vnitřní vlivy u příslušníka bezpečnostního sboru
 - selektivní pozornost
 - počáteční domněnky
 - očekávání - rutina
 - předsudky
- Obecná psychologická pravidla ovlivňující vnímání
 - emoce
 - doplňování

Vzájemná interakce

a) Interpersonální komunikace

- Definice interpersonální komunikace
- Účely interpersonální komunikace
- Formy interpersonální komunikace
- Verbální faktory negativně ovlivňující interpersonální komunikaci
- Zásady interpersonální komunikace

b) Verbální komunikace

- Standardní pravidla pro vedení rozhovoru
 - navázání kontaktu
 - získávání informací
 - akce
 - zakončení

c) Vedení výslechu

- Definice
- Obecné zásady
 - základní povinnosti tazatele
 - primární faktory ovlivňující úspěch tazatele
 - obecné zásady vedení výslechu
- Techniky vedení výslechu
 - následování
 - vedení
- Další stránky vedení výslechu
 - co brání správnému naslouchání

d) Neverbální komunikace

- Úvod
- Vzhled
- Intonace
- Výraz tváře
- Oční kontakt
- Pozice

- vysoko – nízko
- rozesazení
- interpersonální vzdálenost

- Dotyky
- Pohyby

III.

RIZIKOVÉ SITUACE A ZÁKLADNÍ TAKTICKÉ POSTUPY PŘI JEJICH ŘEŠENÍ

Zjištění totožnosti osoby

- a) Činnost při úkonu**
- b) Taktická doporučení**
- c) Formy a metody nácviku modelových situací**

Zastavování a kontrola vozidla

- a) Základní taktická doporučení**
- b) Zárok proti řidiči kladoucím odpor**

Přiblížování a vstup do objektů a místností

- a) Obecná taktická východiska**
- b) Jednotlivé fáze přiblížení**
- c) Vstup do místností**
- d) Jednotlivé metody vstupu do místností**
- e) Pohyb po chodbě**
- f) Pohyb po schodišti**

Eskorty

- a) Základní zásady a doporučení při provádění eskorty osoby**
- b) Pěší eskorta**
- c) Eskortá osobním automobilem**

Samostudium :

NÁCHODSKÝ, Zd.: *Taktika policejní akce.*

Praha: Armex, 1993

HRAZDÍRA, I. a kol.: *Základy metodiky výcviku a taktiky služebních zákroků.* 1. Vydání.

Praha: PA ČR, 1996

ČERNÝ, P.: *Taktika služebního zákroku. Odbor speciálních příprav. Metodika.* 1. Vydání

Praha 2003

Kontrolní otázky:

1. Faktory ovlivňující střetnutí s protivníkem
2. Lidské vnímání
3. Vzájemná interakce
4. Činnost při zjišťování totožnosti osoby
5. Činnost při zastavování a kontrole vozidla
6. Přiblížování a vstup do objektů a místností
7. Eskorty osoby

